

Nr 133.

Godkänd av första kammaren den 29 mars 1941.

Godkänd av andra kammaren den 29 mars 1941.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt giltighet för förskottsstaten för försvarsväsendet m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 45.)

Till Konungen.

I propositionen nr 3 har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 3 januari 1941, föreslagit riksdagen att förklara att den av Kungl. Maj:t den 21 juni 1940 med stöd av riksdagens beslut angående beredskapsstat för försvarsväsendet m. m. för budgetåret 1940/41 fastställda förskottsstaten skall tillsvidare äga fortsatt giltighet i oförändrad utformning, samt att de å förskottsstaten under fjärde huvudtiteln för försvarsväsendet i allmänhet uppförda anslagen (G a och G b) må fortsättningsvis i den utsträckning som prövas erforderlig utnyttjas för finansieringen av med anslagen avsedda ändamål.

Den av Kungl. Maj:t i förevarande proposition gjorda framställningen i avseende å fortsatt giltighet av den för budgetåret 1940/41 anställda förskottsstaten har riksdagen funnit sig böra bifalla. Ej heller har riksdagen haft något att erinra mot förslaget i övrigt.

Riksdagen finner det i likhet med departementschefen i hög grad önskvärt, att riksdagen snarast erhåller möjlighet att taga ställning till den lämnade fullmaktens statsfinansiella innebörd. I sådant avseende har departementschefen hänvisat till att frågan om en maximering av anslagsbeloppet torde komma att upptagas till förnyat övervägande, men att därmed borde anstå i avvaktan på prövning av frågan, huruvida och i vilken omfattning särskilda anslag skola äskas å tilläggsstat för vissa hos Kungl. Maj:t anmälda medelsbehov. Med hänsyn till vad departementschefen sålunda anfört har riksdagen nu ingen anledning till uttalande i berörda avseende.

Riksdagen vill erinra därom, att beredskapsstaten från början avsåg den merkostnad, som uppkommer vid förstärkt försvarsberedskap. Det synes riksdagen böra eftersträvas att, så långt möjligt är, endast de kostnader, som direkt sammanhånga med beredskapsåtgärder, upptagas å staten.

Riksdagen förutsätter att beslut om fattade dispositioner och därav sedermera föranledda utbetalningar komma i fortsättningen att liksom hittills successivt meddelas riksdagens vederbörande utskott.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen förklarar,

dels att den av Kungl. Maj:t den 21 juni 1940 med stöd av riksdagens beslut angående beredskapsstat för försvarsväsendet m. m. för budgetåret 1940/41 fastställda förskottsstaten skall tillsvidare äga fortsatt giltighet i oförändrad utformning,

dels ock att de å förskottsstaten under fjärde huvudtiteln för försvarsväsendet i allmänhet uppförda anslagen (G a och G b) må fortsättningsvis i den utsträckning som prövas erforderlig utnyttjas för finansieringen av med anslagen avsedda ändamål.

Stockholm den 29 mars 1941.

Med undersätlig vördnad.

Nr 134.

Godkänd av första kammaren den 29 mars 1941.

Godkänd av andra kammaren den 29 mars 1941.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående bestridande från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. av arbetaren K. A. Andersson tillkommande livränta m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 46.)

Till Konungen.

I propositionen nr 78 har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 14 februari 1941, föreslagit riksdagen medgiva, dels att de i berörda statsrådsprotokoll angivna, av marinförvaltningen förskottsvis bestridda utgifterna å tillhopa 17,656 kronor 62 öre jämte vad marinförvaltningen kan komma att utgiva såsom ersättning för livränta samt förlorad arbetsförtjänst åt arbetaren Karl Anton Andersson för juni 1941 må gäldas av det i riksstaten för budgetåret 1940/41 uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter, dels ock att den Andersson jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete tillkommande årliga livränta samt till honom enligt grunderna för Stockholms rådhusrätts utslag den 20 februari 1939 utgående ersättning för förlorad arbetsförtjänst må från och med budgetåret 1941/42 bestridas från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m., med iakttagande av att å beloppen icke må åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkommer pensionstagare.

Under hänvisning till vad departementschefen i ärendet anfört har riksdagen funnit sig böra bifalla Kungl. Maj:ts förevarande förslag.

Riksdagen får anmäla, att riksdagen medgivit,

dels att de i statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 14 februari 1941 angivna, av marinförvaltningen förskottsvis bestridda utgifterna å tillhopa 17,656 kronor 62 öre jämte vad marinförvaltningen kan komma att utgiva såsom ersättning för livränta samt förlorad arbetsförtjänst åt arbetaren Karl Anton Andersson för juni 1941 må gäldas av det i riksstaten för budgetåret 1940/41 uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter,